AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 126 — CLEVELAND, OHIO, SATURDAY MORNING, MAY 28TH, 1932 — LETO XXXIV—VOL. XXXIV

Evropa bo plačevala zakasnele dolgove moratorija deset polnih let

London, 27. maja. Popolnoma mirno in po rednih diplomatičnih potih je prišlo do pogodbe med Anglijo in Zedinjenimi državami do sporazuma, glasom katerega bo Anglija plačala oni del svojega dolga, ki je bil ustavljen radi moratorija, ki ga je določil predsednik Hoover. Dogovor bo podpisan te dni v Washingtonu, poleg tega so pa v teku pogajanja z ostalimi evropskimi državami na enak način, kot so se sedaj uspešno zaključila z Anglijo. Anglija je radi moratorija zaostala s plačilom $160,000,000, in namesto da bi plačala to svoto 1. julija, ko poteče moratorij, jo bo plačala tekom prihodnjih desetih let, tako da bodo letna plačila znašala le $16,000,000, toda namesto tri procente obresti bo Anglija plačevala štiri procente. V teku pogajanja je tudi nemški zaostali dolg radi moratorija, ki se bo na enako ugoden način rešil. Toda vse to se tiče samo onega plačila dolga, ki je zaostal radi Hooverjevega moratorija. Kaj se bo naredilo z ostalim delom dolga, o tem se niti razpravljati ni začelo. Anglija ima prihodnje leto plačati $187,000,000 poleg obresti, toda niti ameriški niti angleški diplomati doslej niti načeli niso vprašanja glede tega plačila. Tudi z drugimi evropskimi državami se o tem še ni prav nič razpravljalo. Ve se le za Nemčijo, ki je izjavila, da ji nikakor ni mogoče več plačevati vojnih dolgov.

Ali bo, ali ne bo?

Washington, 27. maja. Med voditelji republikanske stranke še sedaj ni prišlo do sporazuma, ali naj bi republikanska stranka na svoji predsedniški konvenciji prihodnji mesec se izjavila za prohibicijo ali proti prohibiciji. Glavna ovira te neodločitve sta predsednik Hoover in načelnik republikanske stranke, senator Simon D. Fess iz države Ohio. Hoover se ne odloči, ker še sedaj ne more izračunati, ali je večina ameriškega naroda proti prohibiciji ali ne. Če bi vedel pravo mnenje naroda, bi se Hoover že prej odločno izjavil. Kot se čuje v uradnih republikanskih krogih, bodo na predsedniški konvenciji republikanci najbrž izjavili, da ima narod pravico glasovati glede prohibicije, in če odloči zoper njo, tedaj naj se odpravi, kar je pravzaprav vse skupaj puhla fraza.

Babilonska zmešnjava

V protestantovski cerkvi Trinity Cathedral na Euclid Ave. bodo imeli 22. junija čudno službo božjo. Zastopniki vseh ver bodo skupno molili. Tu bodo mohamedanci, budisti, brahmani, židje, protestanti, katoličani. Organizirala se je nekaka družba, ki se kliče "Svetovna verska organizacija," in 22. junija bodo poskusili v Clevelandu, kako bo vse to skupaj poslovalo.

Delavska banka je dobila $2,000,000, da zopet začne s poslovanjem

New York, 27. maja. Federation Bank and Trust Co. v tem mestu je pravkar dobila od zvezne korporacije $2,000,000, in banka bo v najkrajšem času zopet odprla vrata za poslovanje. Banka je zaprla lansko leto oktobra meseca, ker radi navala ljudi ni mogla naenkrat plačati vseh obveznosti. Predno je banka dobila zvezno pomoč v svoti $2,000,000 so direktorji garantirali, da bodo sami spravili skupaj enako visoko svoto in da bodo upeljali gotove reforme pri bančnem poslovanju. Vse to se je zgodilo, nakar je državni superintendent bank dal dovoljenje, da banka, ki je sedaj na zdravi podlagi, zopet začne s poslovanjem. Banka je bila pod kontrolo delavskih unij in je uživala vedno dober glas, ko je radi hipnega navala mora prenehati s poslovanjem.

Suhaški agenti vdrli v bogate klube

New York, 27. maja. Dva kluba, kjer se zbirajo bogatini za večerjo in pijačo v New Yorku, sta bila danes obiskana od zveznih suhaških agentov. To je Chateau Bruno in Surf Club. V obeh klubih so dobili stotine gostov, katerim so sicer povedali, da so prišli z zapornim povelјem v prostore, toda gostov niso sicer nadlegovali. Medtem so pa agenti dobili velike množine žganja in šampanjca v klubovih prostorih ter so aretirali nad 50 točajev, kuharjev, strežajk in drugega osobja. Zaplenili so tudi vso opremo v obeh klubih, ki je vredna nad $140,000. Večina gostov je v naglici odšla, ne, da bi plačali račun za večerjo.

Bigamistinja

"Predno mi moj mož povzroči težave s policijo, bom raje sama priznala svoj greh," je rekla neka mlada ženska, ki je prišla včeraj na policijsko postajo na 55. cesti in Perkins Ave. Priznala je, da se je pred 7. leti poročila, toda pozneje pustila moža in se pred 2. letoma poročila z nekim drugim moškim, ne da bi od prvega dobila dovoljenje za ločitev. Policija je pa dognala, da je njen drugi mož zelo iskan od policije, ker je bil udeležen pri več roparskih napadih, in ga je doslej policija zaman iskala. Policija bo sedaj slučaj natančno preiskala, predno bo nastopila proti skesani ženski.

Nepravilna postava

Preiskava, ki se je vršila zadnje tedne v Clevelandu je dognala, da so avtomobilisti za vsak najmanjši prestopek vselej točno in občutno kaznovani. 91 aretiranih avtomobilistov izmed 100 jih je gotovo obsojenih, toda grešniki, obtoženi drugih napak in zločinov, so bolj srečni, ker le 44 izmed 100 obtoženih jih obsodijo.

* Demokrati v New Jersey so se izjavili za Smitha kot predsedniškega kandidata.

Prohibicijska postava velja vsako osebo v Ameriki letno devet centov

Washington, 27. maja. Zvezna vlada bo plačala v prihodnjem fiskalnem letu ogromno svoto $11,069,500 z namenom, da bo dopovedovala ameriškemu narodu, da prohibicija še obstoji. Od omenjene svote se bo vporabilo samo za državo New York $1,610,419.00, ali dvakrat več kot za katerokoli državo. Povprečno pride na enega prebivalca Zedinjenih držav spolnovanje prohibicije 9 centov na leto, a v državi New York pa več kot dvanajst centov. Vodstvo prohibicijskega oddelka vlade naznanja, da zvezni prohibicijski agenti odkrijejo sami le 56 procentov vseh slučajev, in da 44 procentov vseh kršitev prohibicije naznanijo ljudje sami, večinoma iz škodoželjnosti. S tem, da ljudje sami naznanjajo take slučaje vlade, si slednja mnogo prihrani na denarju, ker vladnim suhaškim agentom ni potrebno iskati dokazov proti kršilcem prohibicije.

Ponovna poročila o nemirih v Jugoslaviji

Belgrad, 27. maja. Vladna politična stranka — edina stranka, ki je danes v veljavi v Jugoslaviji, se ne more raztegniti na širše plasti prebivalstva. Ponovno se poroča o nemirih po Slovenskem in po Črnigori. Vladni poslanci so sklicali tri politične shode v Kranj, Slovenija, toda vsi trije shodi so bili razbiti. Neki kmet je bil nevarno ranjen od orožnikov. Mnogo članov opozicijske stranke je bilo aretiranih, med njimi tudi neki slovenski duhoven iz Kranja. Ministri, ki so prišli iz Belgrada v Cetinje, so bili napadeni, toda je bil napad odbit po orožnikih.

Brezposelni dobivajo zemljo od vlade

La Paz, Bolivija, 27. maja. Tajnik za industrije je izdal odredbo, da se brezposelnim podeli po 50 akrov zemlje. V tej zemlji se nahaja zlato in mnogo druge rude. Brezposelni, ki hočejo iskati rudo v tej zemlji, se obvežejo samo, da bodo od pridobljene rude darovali državi 12 odstotkov vrednosti, vse drugi je pa njih last. Brezposelnim za to ni treba plačati nobenega davka.

Mati in hči

Sodnik Harris je včeraj dovolil razporoko Mrs. Germand Pierce, ker je dokazala, da jo je mož pošteno pretepel. Ob istem času je pa dobila razporoko tudi njena mati, Mrs. Teichman, 1674 Payne Ave., ki trdi, da njen mož živi v Nemčiji in neče priti v Ameriko.

Bolniške strežnice

Zveza bolniških strežnic v Clevelandu se je izjavila, da bodo njene članice en dan v mesecu vsaka delala zastonj za potrebne ljudi. Zveza ima 310 članic, kar pomeni, da bo povprečno 10 strežnic zastonj na razpolago siromakom.

Kongres mednarodnih delavskih zvez razpravlja o zelo važnih problemih

Zuerich, Švica, 27. maja. Tu se vrši kongres mednarodnih delavskih unij, katere unije imajo osem milijonov članov po petnajstih različnih deželah. Na dnevnem redu so vprašanja o vojnih dolgovih posameznih držav, v kolikor vplivajo na delavski položaj, nadalje o visoki carini ter o krizi, ki preti na Daljnem vzhodu med Kitajci, Japonci in Rusi. Sprejete so bile resolucije, v katerih se povdarja, da mednarodnega zaupanja v vlade ne bo, dokler se ne reši pereče vprašanje mednarodnih vojnih dolgov, dokler se vodijo vojne radi colnine, in dokler se ne položijo garancije, da bo na Daljnem vzhodu upeljan stalen mir. Mir pa more nastati samo, če se države resno mislijo razorožiti.

Turško časopisje

Istambul,, 27. maja. Turška vlada je obtožila vse časopisje v tem mestu, ker je prineslo poročilo o samomoru Ivara Kreugerja, švedskega magnata žeplenk, ki se je 13. marca v Parizu ustrelil. Časopisi so priobčili tudi njegovo sliko. Število samomorov v Turčiji je radi slabih družabnih razmer tako narastlo, da je vlada pred nedavnim izdala postavo, ki prepoveduje časopisim prinašati poročila o sploh kakem samomoru. Toda turški časopisi so pozabili na to postavo, ko je prišla v svet vest o samomoru Kreugerja. Turško časopisje bo moralo plačati visoke kazni.

Usoda sedmih zamorcev pri najvišji sodniji

Washington, 27. maja. Najvišja sodnija je dobila prošnjo, da revidira obsodbo sedmih mladih Zamorcev, ki so bili obsojeni v smrt radi posilstva dveh belih deklet. Najvišja sodnija bo naznanila 31. maja, ako bo obsodbo revidirala ali ne. Ako bo najvišja sodnija dovolila revizijo slučaja, tedaj se bo vršila ponovna razprava oktobra meseca, ako pa najvišja sodnija zavrne revizijo, tedaj bodo mladi Zamorci morali 24. junija na električni stol.

Obstreljen pred garažo

Ko je včeraj zvečer pripeljal Carl Widdows svoj avtomobil domov in se pripravljal, da ga dene v garažo, na 3300 Gleencairn Rd. Shaker Heights, je skočil proti njemu ropar in zahteval denar. Napadeni je zavpil na pomoč, nakar ga je bandit ustrelil v trebuh in zbežal. Prepeljan je bil v bolnico. Widdows je po poklicu brivec in je nosil zvečer ves denar domov, kar ga je prislužil čez dan. Roparju je moralo biti to znano, zato ga je počakal ,da ga oropa.

Sadike zastonj

1300 družin, ki dobivajo podporo od dobrodelnih družb in imajo svoje vrtove, bo dobilo od mesta zastonj sadike za tomatoes, fižol in enako zelenjavo.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

New Duluth, Minn. Truplo Ludvika Mička, člana društva št. 205 SNPJ, ki so ga pogrešali že od zadnjega novembra, so šele zdaj našli v reki Cloquet. Kako je prišel v vodo, ni znano. Miček je svoječasno živel v Meadowland, Pa.

Sheboygan, Wis. Tu je umrl rojak Martin Žehelj, star 38 let, doma iz Bočne pri Gornjem gradu. V Ameriki je bival 19 let in zapušča ženo in tri male otroke.

Ottawa, Illinois. Tu so bili aretirani Robert Jukič, Miha Bogdan, Peter Miloševič in Nick Roseto na obtožbo, da so ponarejali in spravljali v denar dvajsetdolarske bankovce.

Mansfield, Ohio. Mile Karamarković, član društva št. 238 SNPJ, je bil te dni povožen od avtomobila, ki mu je strl levo nogo. Nahaja se v bolnici.

Milwaukee, Wis. Franku in Rosie Jenko je umrl sinček Robert, star tri leta in pol.

Oroville, California. 17 letni Tony Luzovec je te dni prostovoljno priznal šerifu, da je ubil svojega očeta Antona Luzovca 23. aprila, ko sta skupaj iskala zlato rudo v hribih. Oče je bil ustreljen s petimi krogljami, in sin je tedaj izjavil, da so streli padli iz zasede, zdaj pa je sin povedal, da sta se skregala, in da ga je sin ustrelil, ker mu je oče grozil z nožem. Fanta so zaprli. Pokojni Anton Luzovec je živel prej v Ely, Minn., in se je pozneje z družino preselil v Sacramento, Cal. Bil je član SNPJ.

Clinton, Indiana. Tu je preminula Uršula Mozely, stara 73 let, ki je prišla iz starega kraja šele 1926. V društvo se radi starosti seveda ni mogla vpisati. Živela je pri svojih otrocih. V Ameriki je imela dve hčeri in dva sina, ki so vsi za njo skrbeli.

Brezposelni delavci ponujajo trupla naprodaj

Dunaj, 27. maja. Mnogo avstrijskih brezposelnih delavcev je ponudilo anatomičnemu zavodu dunajske univerze svoja trupla naprodaj, s katerimi univerza po smrti lahko razpolaga, ako dobijo dotični takoj gotovo svoto denarja, da si kupijo življenjskih potrebščin. Mesečno ponudi povprečno 40 ljudi svoja trupla na razpolago. Toda univerza mora odbiti vse take ponudbe, ker nima — denarja.

Policijske spremembe

Direktor javne varnosti, Fr. J. Merrick, je te dni povzročil večje spremembe med clevelandsko policijo. Premeščenih je bilo pet policijskih inšpektorjev. 4. precinkt, kamor spada naša naselbina, je dobil inšpektorja Timothy Costello, ki je eden najboljših višjih policijskih uradnikov v mestu.

Banke zaprte

Vse banke, vsa javna poslopja, sodnije in šole bodo v ponedeljek, 30. maja, na Decoration day zaprte.

Zdravnik in strežnica skočila z vlaka. Skrivnostni poskus samomora

Baltimore, Maryland, 27. maja. Dr. Nasseb Masood, 38 let star, in njegova tajnica, Dorothy Cassell, 22 let stara, oba pristojna v Altoona, Penna., se nahajata blizu smrti v tukajšni bolnišnici, potem ko so dobili njuna trupla ob progi Pennsylvania železnice. Oba sta preveč ranjena, da bi mogla povedati, ali sta nalašč skočila z drvečega vlaka, ali sta pa slučajno padla z njega. Oba sta prišla na vlak v Washingtonu v namenu, da se peljeta v Huntington, Penna. Ko so ju na vlaku pogrešili, so ustavili vlak, in dobili so oba poleg proge. Nihče ni videl, kdaj sta zginila z vlaka. Par se je nahajal v zadnjem vozu vlaka, ko je slednji vozil z brzino 60 milj na uro mimo postaje Glencoe. Vlak je drvel naprej še precej časa, predno so opazili njuno odsotnost, nakar je vlak ustavil in peljal nazaj do mesta. Odpeljali so ju v bolnico v Baltimore, kjer je prišla strežnica do zavesti, toda ni mogla povedati, kaj se je zgodilo. Dr. Massod je daleč naokoli znan kot izvrsten zdravnik za oči. Udeležil se je svetovne vojne, v kateri je oglušel. Podal se je v Washington, da bi govoril v svoj prid, če bi mu mogli povečati mesečno podporo. Miss Cassell je postala njegova tajnica, potem ko jo je ozdravel njene slepote.

500 brezposelnih potuje v staro domovino

Providence, Rhode Island, 27. maja. Uradniki Fabre parobrodne družbe naznanjajo, da bo njih parnik Sinaia odplul jutri proti Evropi in bo imel na krovu 500 tujezemcev iz države Rhode Island, ki so se odločili, da gredo raje domov, odkoder so prišli, kot pa da bi brez dela postopali v Ameriki. V starem kraju se lahko ceneje preživijo in čakajo "boljših časov."

Hrv. Narodni Dom

Hrvatski Narodni Dom tem potom prijazno pozivlje vse Jugoslovane v Clevelandu in okolici, da se udeležijo bazarja, ki ga priredi Hrvatski Dom v soboto, nedeljo in pondeljek, 28., 29. in 30. maja v svojih prostorih na 6214 St. Clair Ave. Ples vsak večer. Slovenci so prav prijazno vabljeni.

Cigare smo kadili

Včeraj se je bahal po St. Clairju Joseph Plut iz Newburga, 3611 E. 81st St., in delil okrog sebe lepo dišeče cigare. Ni zadel srečke pri konjskih dirkah, ampak še več — rojenice so mu prinesle zalo hčerko v hišo. Mati in otrok sta zdrava. Naše čestitke!

Čestitke županu

Župan Ray T. Miller je dobil te dni javno priznanje od strani Trgovske zbornice, ker pri izdatkih varčuje tako, da ni nepotrebnih stroškov. Toda pri največji varčnosti pa se že vidi sedaj, da bo konca leta najbrž zmanjkalo $1,500,000.

Obtožena, da je rodila in umorila svojega otroka v gozdu

Bowling Green, O. 27. maja. — Katarine La Mont Riedhesel, stara 24 let in neporočena, je bila aretirana v Davenportu, Ia., in obtožena, da je umorila svojega otroka. Po umoru je šla peš v Iowo. Morilki so prišli na sled s pismom, ki ga je pisal neki Parson iz North Baltimore materi deketa. Prijeli so tudi Parsona, toda ta je izjavil, da ni bil udeležen pri umoru, pač pa je izjavil, da je nosil mladi materi hrano v gozd en teden pred porodom in en teden po porodu otroka. Mlada mati je preživela cela dva tedna sama v gozdu, kjer je dala življenje malemu bitju, katerega je potem umorila. Otrok je bil umorjen z udarci na glavo.

Novi državljani

Pretekli peten se je vršilo zaslišanje na zvezni sodniji za nove ameriške državljane. Med onimi, ki so postali ameriški državljani, so tudi sledeči naši ljudje: Stephen Marković, George Skiljan, Frank Kranjc, Josephine Tratnik, Nick Roksandič in Angela Derenda, skupaj 6 novih državljanov. Zadnjič smo jih izkazali 64, danes 6, skupaj 70 novih naših ameriških državljanov v letošnjem letu. Vsem iskrene čestitke!

Parnik, ki je pripeljal samo moške v Evropo

Liverpool, 27. maja. Cunard parnik Laconia je danes dospel v to pristanišče iz Amerike. Na krovu je imel 1,060 potnikov, in prvič v zgodovini plovbe so bili potniki sami moški. Nekdo je pojasnil, da danes ni več dovolj denarja, da bi možje na potovanja jemali tudi boljše polovice.

Sme voliti, ako ima že tri otroke pri 30. letih

Budapest, 27. maja. Vlada je pravkar izdala novo odredbo, ki pravi, da smejo na Ogrskem voliti ženske stare manj kot 30 let, le v tem slučaju, ako imajo do 30. leta že tri otroke. Ženske nad 30 let stare, imajo enako volivno pravico z moškimi. Vsaka ženska pa, ki voli, mora znati pisati in čitati.

Ravno obrnjeno

Leta 1920 je kandidiral James Cox za predsednika pri demokratski stranki, Franklin Roosevelt pa za podpredsednika. Letos bo pa to ravno obrnjeno, in bo najbrž Roosevelt kandidat za predsednika, Cox pa za podpredsednika.

5 garaž zgorelo

Otroci, ki so se igrali z žeplenkami, so zažgali garažo na 3477 E. 118th St. Ogenj se je razširil tudi na sosednje štiri garaže, ki so vse zgorele. Škode je $2,000.

Seja demokratskega kluba

V torek se vrši važna seja demokratskega kluba v Newburgu. Začetek seje je ob 7:30 zvečer v SND na 80. cesti.

* V Varšavo je dospel arabski kralj Feisal.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto $5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00; četrt leta $1.75
Za Evropo celo leto $7.00, pol leta $3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljatve naslovite: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. HEnderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 126, Sat., May 28th, 1932

"Spominski dan"

Dne 30. maja, praznujemo vsako leto v Zedinjenih državah takozvani "Spominski dan" ali dan kinčanja grobov. Ta dan je bil upeljan takoj po zaključku civilne vojne leta 1865, ko je padlo v bratomornem boju med južnimi in severnimi ameriškimi državljani nad en milijon Amerikancev v štiriletnem boju. Kakor v Evropi hodijo ljudje na grobove svojih dragih ob Vseh Svetnikih in drugi dan potem, tako hodijo Amerikanci na dan 30. maja na pokopališča, kjer krasijo grobove svojih očetov, mater, bratov, sester, sorodnikov in prijateljev s cvetlicami, venci in zastavami.

V zvezi s tem praznikom se je lansko leto v Clevelandu pripetil vsega obžalovanja vreden dogodek, katerega navajamo na tem mestu v spomin nedolžne žrtve praznika — spominskega dneva.

Mali William Hall se je zbudil zjutraj 30. maja in si zaspano mencal oči. Ko je zagledal mater, jo je prosil za zajtrk. O Spominskem dnevu ni imel še nobenega pojma. Spominski dan je bil za njega kot vsak drug dan. Marca meseca je bil William spolnil dve leti svojega življenja, in seveda ni mogel vedeti kaj dosti o okrašenju grobov, o pokopališčih, o vojaški godbi, ki igra za umrlimi vojaki, ki mirno leže v grobovih.

Ni mu bilo znano o umrlih narodnih junakih .Edini junak, katerega je mali Billy poznal nejasno, je bil njegov ata, o katerem so mu povedali, da je odšel na dolgo, dolgo potovanje. Ata je bil Billitov oče, ki je umrl par tednom potem, ko je Bill spolnil drugo leto svojega življenja.

Po opravljenem zajtrku mu je mati povedala, da ga bo peljala na pokopališče. In Billy je vprašal mater: "Ma, ali bomo videli ateta?" In mama je odgovorila: "Da, k atetu greva."

In tako sta se napotila mali Billy in njegova mati proti Calvary pokopališču. V naročju je nosil Billy šopek cvetlic, da jih "podeli atetu," kot mu je naročila mama. Oblečen je bil prazniško, in žarko ličece mu je sevalo veselo, saj je znal, da bo videl ateta, katerega že dolgo časa niso zrle njegove oči.

Mati je naročila sinkotu naj se jo drži za roko, ko bosta hodila. Ko sta stopila iz avtomobila pri vratih pokopališča in začela korakati po stezah pokopališča, je mali Billy nedolžno capljal za materjo in se držal njenega krila.

Vse živo je bilo na pokopališču. Tisoče ljudi, resnih obrazov, s pritajneno solzo v očeh je hodilo med grobovi, kjer počivajo mrtveci. Godbe so igrale, zastave plapolale, avtomobli vozili mimo, ljudje so jokali — in vse to je na Billya na vsak način naredilo precejšen vtis. Še nikdar ni videl toliko rož, toliko ljudi skupaj, vsaj spomniti se ni mogel na kaj takega v svoji otroški domišljiji, in tako je pozabil na materino zapoved, da se mora trdno držati njene roke.

* * * *

V istem trenutku so avtomobilske zavore strašno zaječale, otročji krik je presunljivo zadonel na pokopališču — in pod težkim trukom je ležalo razmesarjeno truplo malega Billya, ki je prišel obiskat "ateta," kateremu je prinesel cvetlice.

Nastal je popolen zastoj v prometu. Možje in ženske so pridržavali sapo od groze. Neki policist je pobral mater, ki se je nezavestna zgrudila na tla, ko je videla, da je angelj smrti odnesel dušico njenega sinčka, ki je prišel k atetu. Ambulanca je odpeljala nedolžno stvar v bolnico. Toda prepozno. Sinko je bil že pri svojem atetu v nebeških višavah!

* * * *

Dotična mati še živi, in v pondeljek se bo oblečena v črno podala na pokopališče, da obišče grob svojega moža in takoj zraven pa grob svojega sinkota, ki je bil prvič na potu, da pozdravi ateta v grobu, pa ga je nevidna roka usode prej poklicala k sebi. In takim dnevom pravimo — Spominski dan!

SREBRNI JUBILEJ

Cleveland, O. — Leto dni je minilo, odkar je častiti gospod, Rev. B. J. Ponikvar slovesno obhajal svoj srebrni jubilej mašništva in vsi župljani fare sv. Vida smo se veselili ž njim. Še bolj za nas pomemben je pa srebrni jubilej, katerega praznuje vsa župnija skupno s častitim g. župnikom to leto, ker bo preteklo 25 let, odkar je bil poslan Father Ponikvar od takratnega clevelandskega škofa k nam, na največjo slovensko župnijo v Ameriki, k sv. Vidu.

Burni časi so bili tedaj in naporno je bilo delo takoj v začetku in skozi vsa ta leta. Neutrudljivo in požrtvovalno je Father Ponikvar delal za korist svoje župnije in svojih župljanov. Vedno je skrbel kot dušni pastir za svoje ovčice. Politični boji so mu postranska stvar. Nikoli ga ne boste slišali, da bi se kaj potegoval za ali priporočal to ali ono politično stranko. Skrb mu je le cerkev in za tem šola. Kot se vidi, je gledal takoj in najprvo na mladino, da bi imela dovolj prostorno šolo, v kateri bi se pripravljala ne samo za življenje v materijalnih ozirih, ampak tudi in kar je najbolj potrebno, pripravljala za duševno življenje med svetom. Zato je želel in želja se je tudi izpolnila, da se najprej zida nova šola in to komaj pet let potem, ko je prišel k nam. In ko je mladina dorastla, dvajset let pozneje, nam zida krasno cerkev, ki mu bo in nam kot spomin, dokler bo cerkev stala. Ni delal zase, ampak za svoje župljane.

Otroci šole sv. Vida, pod spretnim vodstvom čč. sester učiteljic Notre Dame, bodo vsaj deloma pokazali, da se zavedajo in da so hvaležni svojemu očetu, Father Ponikvarju, za ves trud skozi 25 let.

V nedeljo, 29. maja ob 7:30 zvečer se prične v Slovenskem narodnem domu krasen in pomemben program v čast g. župniku Rev. B. J. Ponikvarju, ki obstoji iz 20 točk. Sicer bo prav za prav obletnica šele avgusta meseca tega leta, vendar, ker so takrat počitnice in ker hočejo otroci tudi biti deležni slavnosti srebrnega jubileja, bodo že sedaj v ta namen proslavili g. župnika. Vstopnina je 50 centov za odrasle, 10 centov za otroke in ves dobiček je namenjen za novo cerkev sv. Vida.

Albina Wahčič.

"ŽENITEV" V LORAINU

Cleveland, O. — Ko sem pretekli teden videl v Ameriški Domovini vest, da bodo naši rojaki v Lorainu uprizorili posebno "ženitev," kjer junaški ženin skoči skozi okno raje, kot pa v zakonski jarem, me je kar prijelo, da bi videl ta špas. S tako srčno željo v srcu sem stopil pred svojega prijatelja Kaučiča ter ga pobaral, kako je kaj pri volji njegova liza (ne žena, ampak avto), če je zdrava in če bi ne imela nič proti temu, da bi se peljala z nama na sprehod v Lorain.

Ivan, kateremu so poznane vse dobre in slabe lastnosti lizine in vse njene najzahrbtnejše muhe, me potolaži in pravi, da četudi je liza na zunaj videti prehlajena in jo po hrbtu in straneh nekaj trga, da je pa znotraj in v nogah zdrava in da gresta oba rada v Lorain na "ohcet." Potem sva za družbo dobila še Strohnovega Alberta in našega Janeza Adamičevega, pa smo se vsi štirje vsedli na lizo. Ivan ji je dal nekaj naukov iz pravil o lepem vedenju, jo preprosil, naj se po poti obnaša kot se šika za njen stan, da naj pusti v miru telefonske drogove in naj se ne bode po poti z drugimi lizami itd, ter je pognal. Srečno in brez nezgod smo dospeli v prijazni Lorain.

Naročili smo lizi, da nas počaka zunaj, mi smo pa stopili v Slovenski narodni dom, kjer je bilo že precej ljudi. Preskrbeli smo si vstopnice in si poiskali sedeže v ospredju.

Dvorana je bila do malega zasedena, torej udeležba prav dobra za današnje čase. Pred predstavo in med odmori so nas s prijetno godbo zabavale: sestri Angela in Josephine Eisenhardt in Mrs. Pauline Strong. Vsaj taka imena so mi povedale mlade gospodične iz Loraina, Albina Jančar in njene štiri vrstnice, ki so sedele pred nami in nam vljudno postregle z informacijami. Povedale so, da so učenke slovenske šole, da se rade uče slovensko in pohvalile so učitelja, g. Šemeta. Ena izmed njih je povedala, da je že videla opero "Turjaška Rozamunda" v SND v Clevelandu in še eno drugo opero, pri kateri se nazadnje vsi stepejo, kakor je trdila. Pa ne vem, ali se stepejo igralci na odru ali ljudje v dvorani.

"Ženitev," komedija v treh dejanjih, je nenavadno smešna in vse skozi polna humorja. Dasi vzeta iz ruskega življenja, je vendar popolnoma in lahko umljiva vsakomur. Malo je iger, ki bi, po mojem mnenju, vsebovale več in boljšega humorja. Igra ni lahka in zahteva sposobnih igralcev, je pa vabljiva za navdušenega igralca in režišerja, ker mu da izredno mnogo prilike izkoristiti in pokazati svoje zmožnosti. Ne samo vodilni vlogi, kot Podkolesin in Agata, nego tudi Tekla, Kočkarov, Jajčnik, Ževakin in Anučkin, so vloge, ki zahtevajo razum in voljo igralca, za pravilno prednašanje in uživitev, če noče, da dobijo igralci vtis, da je na odru nekdo, ki citira besedilo vloge, katero bi moral igrati.

K nedeljski predstavi "Ženitev" v Lorainu se mora priznati, da so večinoma vsi igralci svoje vloge prav povoljno rešili. Znali so pritegniti pozornost občinstva, ki je ves čas sledilo dogodkom na odru in z gromkim smehom in glasnim odobravanjem izražalo svoje zadovoljstvo. Igranje torej v splošnem je bilo dobro, posebno v 3. dejanju, ko Kočkarov druži Podkolesina in Agato. Dvorana se je kar tresla smeha. Tudi izgovorjava je bila v splošnem dobra, posebno če se upošteva, da so igralci večinoma tu rojeni. Le ko bi se l-kanje, ki je bilo zlasti pri Kočkarovu posebno izrazito, opustilo, bi bilo za uho prijetnejše, kajti končni l v: bil, prišel, rekel, videl itd, naredi govor nekam nenaraven, prisiljen, medtem ko se z rabo v ali u sliši vse bolj naraven in domač. Naj mi cenjeni igralci ne štejejo v zlo in ne smatrajo za kritiko, ako omenim gotove male napake, ki se jih da v prihodnje lahko popraviti. Tako n. pr. bi morala biti Tekla živahnejša v kretnji in govoru in Jajčnik, ker monotonost kvari. Nervozno, enakomerno premikanje ali stopicanje Jajčnikovo, ni primerno. Tako bi bilo kaj pripomniti tudi glede mask in kostumov, toda ker je, oziroma mora biti večkrat varčnost na prvem mestu, je bilo vse dokaj času primerno.

Torej: z igro smo bili jako zadovoljni in Lorainčani so pokazali, da lahko tudi težke igre spravijo na oder. Le tako naprej, Lorainčani, gojite poleg naše lepe pesmi tudi Talijo v zabavo, razvedrilo ljudem in boljšega umevanja našega lepega jezika.

Po predstavi smo šli v malo dvorano, kjer se je vršila prosta zabava s plesom. Zavrteli smo se parkrat s prijaznimi Lorainčankami, potem smo se pa sešli zunaj z našo lizo, ki nas je komaj čakala, da smo jo ubrali nazaj proti domu.

Imeli smo prav prijeten večer v Lorainu, za kar vsa hvala vrlim igralcem in g. Šemetu za njih trud in izrekam iskrene čestitke k tako lepo uspeli predstavi. Louis Oblak.

ČEMU NAM SLOVENSKA ŠOLA NA HOLMES AVE?

Letos smo otvorili v Slovenskem domu na Holmes Ave. slovensko šolo. Pravilneje bi morali imenovati to šolo "tečaj za slovenščino." Ta tečaj obiskuje precejšnje število otrok, vendar pa je še mnogo staršev in otrok, ki se namena in ciljev te naše šole še ne zavedajo. Vsakdo ve, da je težko prebijati led okorelosti. Ako ga pa hočemo prebiti, treba je dobre volje, obojestranske dobre volje. Ne bo tedaj škodilo, ako vzamemo vso stvar nekoliko v pretres.

Človek ima že nekako prirojen nagon, da skuša čimbolj razširiti svoje znanje. V to ga silijo tudi še posebej vsakdanje razmere in okoliščine, v katerih živi. Najizraziteje se uka — in znatiželjnost kaže pri otrocih. Kdor ima opraviti z malčki, ve prav dobro, kako znajo izpraševati o vsakdanjih stvareh tako dosledno, tako globoko, tako pozorno, da spravijo češče celo odraščenega v zadrego. Tudi je čut opazovanja pri otroku globoko razvit. Čimbolj pa skrbimo, da se ta znatiželjnost pri otroku razvija, timbolj se bo razvil otrokov duševni krog. In kaj vpliva na otroka bolj blagodejno, nego snov, ki jo človek zajema iz čtiva, narave — — pripovedovanje. To boste pa najlažje storili v svojem rodnem jeziku. Dajte tedaj svojemu otroku, katerega gotovo ljubite nad vse, ono, kar bo obenem tolažilo in podžigalo njegovo znatiželjnost, dajte mu poznavanja jezika, v katerem ste mu že ob zibelki peli, govorili!

Naši starši se vedno pritožujejo, da se jim mladina odtujuje, da, v nešteto primerih, da jih celo zaničuje. Nihče mi ne vzame prepričanja, da so temu žalostnemu dejstvu krivi baš starši sami. Moj oče je bil učitelj. Prvo leto sem hodil v šolo k njemu. Bil je moj prvi učitelj v šoli — a bil je moj prvi učitelj že prej. Sreča mi je bila mila, da sem lahko obiskoval več šol, kakor pa jih je imel priliko obiskovati moj oče. Nikdar v svojem življenju pa mi ni prišlo na um, da bi ne spoštoval in ljubil svojega očeta, da bi podcenjeval njega samega ali pa njegovo znanje. In veste zakaj ne? Zato, ker je bil moj prvi učitelj in je ostal moj učitelj vse, dokler sem hodil v šolo. Kakor se je v mojih prvih korakih v šolo zanimal zame, tako je sledil mojemu učenju vedno. Kako je pa pri nas tu, v Ameriki? Otrok je otrok matere in očeta, dokler ne začne hoditi v šolo. Do te dobe ga učita še mati in oče, od tedaj naprej pa drugi, ki ne poznajo materinih in očetovih šeg, ne navad, ne običajev, predvsem pa ne njegovega jezika in naroda. Otrok se uči v šoli angleščine — starši ga te ne morejo učiti, ker je dovolj ne znajo; zopet pa tudi nimajo časa ali pa se nočejo te z otroci učiti. V večini primerov opuste vsled tega vsako nadziranje otroka, vsakršno sledenje njega duševnemu razvijanju — otrok se uči, nauči in privadi tujih šeg, navad in običajev vse dotlej — da je za starše nekega lepega dne celoten tujec. In to je vzrok odtujevanja naše mladine! Pridimo v okom temu — mladina bo zopet naša, nas bo spoštovala, upoštevala, ljubila. Da pa vzdržimo vez med njimi in nami, imamo sredstvo in to je — naš jezik.

Je že tako, da se Slovenec ne smatra več "grinarjem," če zna vpletati v svoj mili jezik dobršen del tujk, kakor na primer: "šur," "haus," "plendi" in kdo bi se še domišljal vseh teh neštetih spakedrank. Menite, da bo otrok spoštoval vaš jezik in vas same, ko bo nekega dne ugotovil, da je vaš jezik tako ubog, da nima v svojem besednem zakladu niti tako vsakdanjih besed?! V resnici pa je naš jezik bogatejši na izrazih nego angleški. Druga navada pa je, da se naši ljudje vse preveč postavljajo s svojo "angleščino," ko govore s svojimi otroci. Stavil sem pri besedi navednice, ker si ne morem zlepa predstavljati, da bi človek lahko imenoval sledeče angleščino: "Frenki, uaj dončja go in da haus? Mama gona gif ja liken."

Tako, vidite, kažemo otroku uboštvo ne toliko svojega znanja, ampak svoje zavednosti. Otrok, verjemite mi, pazi, opazuje — nekega dne pa si vstvari svoje zaključke, nad katerimi se potem pritožujemo, nas njih posledice bole!

Dejal sem že, da je edina trajna vez med nami in našimi otroci naš jezik. Ako bo naš otrok znal poleg dobre angleščine, ki se je ima priliko naučiti v javni šoli, še dobre slovenščine, ne bo radi tega nič manj Amerikanec, nego so drugi — pač pa nekaj več. Govoril sem o tem že z nešteto visoko izobraženimi Amerikanci. Za mojega otroka mi je še vsak polagal na srce, naj govorim z njim izključno slovenski, saj angleščine se bo imel dovolj prilike naučiti v javni šoli. Vidite, pravi Amerikanci, ki imajo nekaj soli v glavi več, kakor oni, ki nas psujejo s "Polaki," spoštujejo vsakogar, ki nekaj zna.

Starši! Za otroke, ki žive v bližini Slovenskega doma na Holmes Ave. imamo slovensko šolo, v kateri se lahko nauče dobre in pravilne slovenščine. Ne zavrzite te prilike ,ki se nudi vašim otrokom, skrbite, da jo bodo redno obiskovali — koristi boste imeli i vi i vaši otroci!

Učitelj
Slovenske Šole Slov. Doma.

RAZNO IZ FARE SV. KRISTINE

Euclid, O.—Ker se bliža cvetoči majnik proti koncu, so sklenila društva fare sv. Kristine prirediti piknik prihodnjo nedeljo, 29. maja, in sicer pri Frank Štrumblju na Bliss Rd. To je jako pripraven prostor, posebno pa dvorana za plesaželjne in pa klet spodaj, ki bo vsakemu na razpolago, da se nekoliko ohladi, ako mu (ji) bo vroče. Pridite v velikem številu! Vabi vas pripravljalni odbor.

Zahvaljujem se trgovcem naše župnije, pa tudi onim iz Collinwooda in Clevelanda, ki so darovali razno blago za gori omenjeni piknik. Ti darovi bodo vzbudili mnogo zanimanja na pikniku, ampak nočem tukaj pripovedovati podrobnosti. Pridite in se sami prepričajte.

Rad bi obelodanil v javnosti imena vseh teh dobrodušnih trgovcev, ki so vsak čas pripravljeni žrtvovati čas in denar za dobre namene, pa bi kateremu morda ne bilo prav, zato jim zaenkrat želim obilo sreče v trgovini in jim kličem: na svidenje v nedeljo popoldne na Štrumbljevih prostorih!

Čuje se, da ni zadostnih dohodkov za šolo fare sv. Kristine. Prav žalostno bi bilo ukiniti pouk prihodnjo šolsko sezono. Pomisliti je treba, da je to največjega pomena, da vzdržujemo to šolo. Ne zadostujejo pa prispevki šolskih otrok, ker je več družin, katerih deca pohaja v šolo, v slabih razmerah in brez zaslužka. V tem oziru morajo priskočiti vsi farani na pomoč.

Pa še druge težkoče so. Radi velikega števila otrok in pomanjkanja šolskih sob je bilo že večkrat razmotrivano, kako in kje bi dobili drugo stanovanje za sestre učiteljice. V teh časih sploh ni misliti, da bi postavili zanje hišico na lotu za cerkvijo. Vendar, nekaj bo treba napraviti v tem oziru, ali pa zavrniti večje število prošenj za deco v katoliško šolo.

Ker sem že ravno pri šoli, želim apelirati na splošno javnost, da se udeleži igre šolskih otrok o priliki graduiranja na 5. junija. Predstava se bo vršila v spodnjih šolskih prostorih cerkve sv. Kristine. Vstopnina za odrasle je samo 25 centov, za mladino pa 10 centov. Začetek je točno ob 7:30 zvečer. Pridimo v velikem številu in videli bomo, koliko požrtvovalnosti in vztrajnosti je združeno s poukom od strani čč. šolskih sester. Dati jim moramo priznanje. Pozdrav! Odbornik.

MUČILNI STOL ZA DOLŽNIKE

V Washingtonu imajo razstavo, ki jo ljudje v trumah posečajo. V njej so na ogled razna mučila, med drugimi tudi stol za dolžnike, ki je pred tri sto leti služil svojemu namenu. Kdor ni mogel plačati svojih dolgov, so ga posadili na ta stol. Čim je dolžnik sedel, so ga prijele železne klešče in ga tiščale, da se ni mogel geniti. Upniki so lahko hodili mimo njega in smeli so ga polivati z vrelo vodo ali pa metati nanj kamenje.

Če verjamete al' pa ne.

Kaj je razlika med restavrantom in med domačo kuhinjo? V prvi vrsti je razlika ta, da v restavrantu lahko pošljete jed nazaj in zahtevate drugo, če vam ne prija, če vam pa žena postavi večerjo na mizo, je pa najbolje, da ste lepo tiho in s kolikor mogoče lepim "ksihtom" pospravite predloženo rihto, če nočete biti deležni slabih posledic v obliki raznih pripomb in dvomljivih namigavanj o sitnem in nikdar zadovoljenem dedcu.

Ena stvar pa je, kjer pokaže kuhinja doma vso veliko prednost pred restavrantom in to je, da ko se doma nabašete, lahko greste od mize, ne da bi vas kdo tirjal, da plačate za večerjo. Te lepe krščanske navade v restavrantu žal ne poznajo, kar je včasih človeku jako izvan reda. Pametno bi bilo, po mojem mnenju, da bi tudi v restavrantih upeljali kosilo z odplačevanjem na obroke, kot je to navada skoro v vseh ameriških trgovinah. Tako bi imeli restavranti gotovo vedno stalne in jako zveste odjemalce, vsaj toliko časa, dokler bi se nabrala večja vsota. No, potem bi šel pa človek drugam, pa zopet začel od kraja in bi jako dobro in veselo živel.

Razlika med restavrantom in domačo kuhinjo je tudi ta, da se ti doma reče, "če češ jej, če ne pa pusti," v restavrantu te pa vprašajo, "kaj boste izvolili jesti?" In to je že precejšnja razlika, se mi vidi.

Jaz hodim tolažit moj želodec vsak dan in to natančno ob 11:30 dopoldan v Jennete restavrant. Da hodim dopoldan je vzrok ta: V Strahinju pri Naklem je nekoč neki mož umrl pol ure pred poldnem od glada in to amo zato, ker ni mogel počakati poldne, da bi šel h kosilu. Od tistega časa v tistem kraju sedaj zvoni poldne vedno že ob 11:30, da se ne bi zopet kaka taka nesreča pripetila. In ta dogodek je vedno pred mojimi očmi inker nočem storiti vsega hudega konec vsak dan posebej, grem že pol ure pred poldnem h kosilu. Se reče, včasih bi šel že najraje ob devetih zjutraj, pa ker ni tukaj take navade, pa še počakam malo.

Tam imamo v kotu stalno omizje, kjer se vsak dan pol ure pred poldnem zberejo trije uredniki in en šifkartaš. Po prepričanju smo razdeljeni: dva demokrata, en republikanec in en pripadnik tretje stranke. Politika pa ne pride na krožnik pred zadnjo rihto, vlada za časa praznenja krožnikov splošen molk, katerega moti edino srebanje juhe, ki je naša vsakdanja brezplačna godba.

Strežeta nam Jennie ali pa Julka, v nujnih slučajih pa tudi obe hkrati. Torej smo deležni jako velike pozornosti, ker smo menda jako čislane osebe. Oni dan je pa prišlo do zamere in prekinjenja diplomatičnih razmer med enim izmed naše družbe in med Jennie. Vsa predstava se je završila takole:

Ko postavi pred enega izmed nas (ime naj bo zamolčano iz raznih vzrokov) krožnik juhe, gost juho pogleda, pogleda Jennie, pa reče:

"Tole juho naj jaz jem? Kako pa naj jo jem?"

Jennie vsa rdeča v obraz vzame brez vsake besede krožnik z juho, jo nese proč in prinese drugo. Sitnež zopet pogleda juho, pogleda Jennie, zavihne nos in reče:

"Tudi te juhe ne morem jesti."

Jennie je še bolj zardela, zopet vzame krožnik in prinese novo juho sitnemu kostimarju. Takoj za Jennie se pa prikaže kuhinjska bosovka, ki reče čudažkemu gostu:

"To juho boste pa gotovo jedli."

"Nak, jo ne bom!" odločno protestira ta.

"Zakaj pa ne?" se začudi bosovka.

"Zato, ker nimam žlice."

"Če bi poslušal nasvet mojega zdravnika, bi ne smel tri leta ne piti, ne kaditi, ne igrati kart, in niti nove obleke bi si ne mogel kupiti," je tožil znanec prijatelju.

"Kaj ti je pa nasvetoval zdravnik?"

"Naj mu plačam, kar sem mu dolžan."

EUCLID RIFLE and HUNTING CLUB.

J. D.

Naši fantje pridno hodijo na strelišče ob sredah. Strelja se tudi vsako drugo nedeljo, ampak je bolj slaba udeležba. Vseh 25 golobov do sedaj ni še nikdo sklatil, dasi se naš Mlakar kaj sumljivo vrti okrog njih in se bojimo, da ga bo neke lepe srede popadla sveta jeza in jih bo namahal vseh 25. Jože, korajžo!

Dobro se zna obrniti naš blagajnik Marnov France. On ima poleg drugih svojih dolžnosti tudi to, da pobira po streljanju ranjene in onemogle golobe, ki so iz tega ali onega vzroka ušli strelcu in se skrili v travo. To delo se pa Francetu nič kaj ne dopade, ker se je treba za vsakega goloba po enkrat pripogniti. Francelj se pa grozno nerad priklanja, ne pred visokimi osebami, še manj pa pred čisto navadnimi golobi. Zato jo je zadnjo sredo ukanil tako, da so golobe drugi pobirali mesto njega.

Ko je prišlo namreč povelje od vrhovnega poveljnika Brusa, da naj gre Francelj pobirat golobe, je rekel: "Veste kaj, fantje, najbolj bi bilo prav, če bi jih šli vsi pobirat. Bomo hitreje opravili. Alo, kar pojdimo!" To rekši, napravi par korakov proti kraju, kjer so ležali golobi in vsi zvesti strelci skočijo naprej in gredo pobirat golobe. Maren pa, kot diplomatičen vojskovodja, se lepo umakne nazaj v senco, kjer se je sam dolgočasil do polovice napolnjen galonček, pa vzdihne: "Oh, kako so naši fantje pridni! Glej, kako pridno pobirajo golobe. Jaz bom pa kar tukajle počakal in enega stisnil. Kaj bi se človek drenjal po nepotrebnem!"

Medaljo zaslužiš, France, medaljo, da si jo tako izpeljal!

V sredo, 1. junija se vrši na Močilnikarjevih farmah streljanje. Pred streljanjem je pa redna mesečna seja, na kateri je treba ukreniti več važnih stvari, med drugim tudi glede piknika. Torej pridite vsi skupaj.

Za to sredo prav prijazno vabimo tudi članice Good Time Hunting kluba, ker bomo imeli nekaj prav okusnih prigrizkov. Udeležite se tudi ve članice, da bo bolj kratek čas.

Izid streljanja 18., 22. in 25. maja je bil sledeč:

Mlakar	22	—	23
Dolenc J.	13	8	18
Sepic	18	—	20
Baraga	21	—	—
Mandel	18	—	20
Marn	18	13	18
Tomažič	10	14	17
Prah	16	16	18
Leonardi	22	—	17
Legan	14	—	—
Podpadec	—	14	—
Gole	—	16	—
Lipovec	—	—	16
Bruss	—	—	18
Lushin	—	—	18
Janževič	—	—	21
Klaus	—	—	16
Jerič	—	—	15

Vreme

V nekem slovenskem listu, ki je s pokojno "Pametjo" v sorodstvu v drugem kolenu, beremo med malimi oglasi sledečo izjavo: "V znanje! Oseba, ki nam je poročala, da je videla dopis s podpisom "Oko" pred objavo istega, sedaj pravi, da ga ni videla."

Kaj je to? Kdo ga ni videl, kje ga ni videl? Zakaj ga ni videl? In če ga ni videl, zakaj je rekel (rekla), da ga je videl? In kdo je tisti "nam"?

Seve, napada se z velikimi črkami, preklicuje pa z malimi in tako skrito in dvoumno, da se prav za prav še sedaj ne ve, zakaj da gre.

Zdi se pa, da je to nekak preklic o tistem dopisu, za katerega so dolžili Siskovicha, da ga je pisal, ker je baje dopis videla neka oseba na Siskovichevi mizi v stanovanju, predno je bil priobčen.

Torej sedaj je gotova stvar, da oseba ni videla dopis, ampak "E" pa še vedno ne prekliče, da ga Siskovich ni pisal. Bo menda treba še drugih dokazov.

"V znanje" je bilo priobčeno med malimi oglasi, torej kot oglas in najbrže plačan. Kdo ga je plačal? Ne verjamemo, da bi ga plačal Siskovich. Ali ga je plačala oseba, ki je rekla, "da je videla, pa ni videla"? Ali pa to ni bil oglas in se je stvar skrilo med oglase, da ne bi kdo kaj rekel, da se preklicuje.

V svetem pismu stoji: imate oči, pa ne vidite, imate ušesa, pa ne slišite. Nauk: stvari je treba ne samo dobro pogledati, ampak tudi dobro otipati, predno se stegne jezik.

Obvestila za 4. obletnico

Bele Ljubljana. — Pred nekaj tedni sem pisala o naši proslavi četrte obletnice v beli Ljubljani. Še enkrat prosim, v imenu Ljubljanskega kluba, vse cenjeno občinstvo, da pride na to slavnost. Ako bo kdo potrošil par centov na tej slavnosti, naj ne bo nikomur žal, ker v resnici mu bo vse vrnjeno; če ne njemu, pa njegovim otrokom, ker vse gre za naš društveni dom, za napredek naselbine. Pri tem se bo pa še vsak osebno zabaval in tako pozabil na to črno depresijo in zavito politiko.

Pošiljam vesele pozdrave in kličem: na veselo svidenje 4. in 5. junija v beli Ljubljani.

Jennie Hrvatin.

NOVI SLOVENSKI ZDRAVNIK

Pred nekaj dnevi smo poročali, da bo dne 2. junija na Chicago Ostheopatic College graduiral naš clevelandski rojak Mr. Frederick J. Makovec, sin pred petimi leti umrlega znanega Frank Makovca in še živeče Mrs. Mary Makovec, jako agilne uradnice Community Welfare kluba.

Danes prinašamo sliko graduanta in njegov kratek življenjepis.

Novi slovenski zdravnik Dr. Fred J. Makovec je bil rojen v Clevelandu, O., dne 8. aprila, 1908. Svoje prvo šolanje je pričel na akademiji sv. Jožefa v Villa Angela; leta 1927 je dovršil East High šolo, potem pa eno leto na Oberlin kolegiju, nakar se je podal v Chicago na Ostheopatic kolegij, kjer bo sedaj promoviran. Osteopati zdravijo v prvi vrsti kostne, živčne in mišične bolezni. Bil je jako nadarjen v učenju in priljubljen med svojimi tovarši, vsled česar ga je doletela čast biti podpredsednik Senior razreda.

Po graduaciji ostane za nekaj mesecev v svrho svoje prakse v neki bolnišnici v Chicagu, zatem se pa poda za nekaj časa še v London, na Angleško, da na tamkajšnji znani Osteopathy kliniki pridobi še več prakse za svoj poklic, nakar se bo nastanil v Clevelandu.

Mlademu doktorju naše ponovne čestitke!

VESTI IZ DOMOVINE

—Čuden samomor. Po prihodu vlaka, ki vozi proti Ljubljani, so opazili potniki v Trbovljah v Savi precej daleč od brega nekega mladeniča in so najprej vsi mislili, da je to kak posebno utrjeni zgodnji kopalec. Nekateri so pristopili bliže, mladenič pa jim je klical iz vode, naj se ne brigajo zanj, ker se hoče utopiti. Ko se je nekdo približal, da bi mu pomagal iz vode, se je mladenič pognal med valove, ki so ga odnesli. Nekajkrat se je še pokazal na površju, potem pa je izginil. Nekateri izmed gledalcev so spoznali v njem Trboveljčana Ivana Komata, ki je prišel kot vojak na dopust. Komat je bil znan kot miren in trezen mladenič ter si nihče ne more razložiti, kaj ga je gnalo v smrt.

—Neurje v Slovenskih goricah. Nad Mariborom in Slovenskimi goricami se je v nedeljo popoldne nenadno potemnilo nebo in med viharjem in blisku se je vlila strašna ploha. V Mariboru in okolici je napravil vihar mnogo škode; pometal je opeko s streh, polomil vejevje na drevju, vendar je kmalu ponehal. Mnogo huje se je razbesnel po Slovenskih goricah, zlasti okrog Sv. Antona in okoliških holmov. Raz antonovsko župno cerkev je odnesel polovico opeke. Kozolci in šupe so se ponekod zaman upirali sili viharja in so se naposled s hreščanjem in pokanjem tramov vdali ter se sesuli na kup. Najhuje pa je trpelo ubogo sadno drevje, ki se je nahajalo baš sedaj v najlepšem cvetju. Drevesa so izruvana in razmetana križem, druga so oropana najlepših vej, tla pa so pokrita s cvetjem. Od vseh strani stiskanega kmeta je zadela sedaj še vremenska nesreča.

—Toča je zbila setve in nasade v Beli Krajini. V nedeljo okrog 11. je zadela mesto Črnomelj in njegovo okolico velika nesreča. Izza Vinice so se pripodili ogromni črni oblaki, ki so se razprostrli nad vso Belo Krajino. Med grmenjem in bliskanjem je nastal na mah strašen naliv. Začela je padati gosta in kakor orehi debela toča, ki je obupanim kmetovalcem uničila vso setev in oklestila vse sadno drevje.

—"Šac" so našli. Iz Mošenj na Gorenjskem nam poročajo: Skoro povsodi manjka denarja. V Mošnjah pa zaklade dvigamo. Pri podiranju stare šole-mežnarije je kramp Kraljevega Pavleta zadel na dve platneni vrečici, ki sta vsebovali 1718 srebrnih kron. Najditelj je zaklad vesel kazal sodelavcem, ki so se takoj spomnili, da je ta denar pred več leti pogrešil takratni najemnik te stavbe g. Ignacij Kleindiest. Potrebni starček se je kronic zelo razveselil.

Na levi in zgoraj je newyorški župan James J. Walker, ki je sedaj v preiskavi glede raznih postranskih dohodkov, za katere ni plačal davkov. Spodaj desno je Samuel Seabury, ki vodi preiskavo.

POSLOVENIL DR. A. R.:

CARSKI SEL

"Da ,bil bi izgubljen!" je odgovoril veliki knez. "Kako pa si mogel ubežati?"

"Skočil sem v Jenisej."

"In kako si prišel v Irkutsk?"

"Pri nocojšnjem izpadu, ki so ga napravili branivci mesta, da odbijejo neki tatarski oddelek, sem se pomešal mednje in se dal spoznati. Takoj so me peljali pred Vašo Visokost."

"Dobro, Mihael Strogov," je dejal veliki knez. "Na svoji težavni poti si dokazal, da si pogumen in zanesljiv mož. Tega ne bom pozabil. Ali imaš kako željo?"

"Nobene razen te, da se bijem ob strani Vaše Visokosti," je odgovoril Ivan Ogarev.

"Prav, Mihael Strogov! Od danes naprej boš v moji osebni službi in boš stanoval v tej palači."

"In ako se Vaši Visokosti predstavi Ivan Ogarev pod napačnim imenom, kakor baje namerava?"

"Tedaj nam boš pomagal, da ga razkrinkamo, ker ga poznaš. Umreti bo moral pod knuto! Idi!"

Ivan Ogarev je velikega kneza pozdravil po vojaško, zavedajoč se, da je stotnik carskih slov, in odšel.

Ivanu Ogarevu se je torej posrečil njegov podli načrt. Veliki knez mu je popolnoma zaupal. To zaupanje je mogel zlorabiti, kadarkoli bi se mu zljubilo. Stanoval je celo v njegovi palači in je lahko zvedel vse, kar se je tikalo obrambe. Ves položaj je bil v njegovih rokah. V Irkutsku ga ni poznal nihče in ga torej nihče ni mogel razkrinkati. Zato je sklenil, da se nemudoma loti svojega načrta.

Bil je pa tudi skrajni čas. Mesto bi se moralo vdati, preden bi prišli od severa in vzhoda Rusi, ki so jih pričakovali v nekaterih dneh. Ako bi se Tatari dotlej že polastili Irkutska, bi ga jim ne mogli lahko zopet iztrgati. V slučaju, da bi ga morali pozneje zapustiti za vsako ceno, bi ga razrušili od vrha do tal in glava velikega kneza bi morala prej pasti kanu Feofarju pred noge.

Ker se je smel Ivan Ogarev svobodno gibati in si vse ogledati, je začel takoj drugi dan pregledovati okope. Častniki, vojaki in meščani so ga povsod sprejemali z iskrenimi čestitkami. Carski sel se jim je zdel kakor neka vez, ki jih je znova zvezala z ostalim carstvom. Ivan Ogarev jim je pripovedoval izmišljene dogodke na svojem potovanju, ne da bi prišel kdaj v zadrego. Nato je začel spretno in previdno govoriti o njihovem resnem položaju, pretiravajoč tatarske uspehe in njihovo moč, kakor je storil že pred velikim knezom. Po njegovem mnenju je bila pomoč, ki so jo pričakovali, odločno prešibka. Zato se je bilo bati, da bi bitka pred irkutskimi okopi ne bila prav tako usodna, kakor so bile vse dosedanje bitke pri Kolivanu, Tomsku in Krasnojarsku.

Ivan Ogarev pa s takim neprijetnim namigavanjem ni šaril. Previdno je skrbel, da bi vse to le polagoma izpodjedalo pogum irkutskih prebivalcev. Delal se je, kakor bi odgovarjal samo zato, ker le preveč silijo vanj, četudi bi najrajši molčal. Vedno pa je poudarjal, da se je treba braniti do zadnjega moža in mesto rajši pognati v zrak, kakor pa ga prepustiti sovražniku.

Na vse načine je poskušal, da bi položaj naslikal kolikor mogoče v slabi luči. Toda vojaštvo in prebivalstvo v Irkutsku je bilo preveč domoljubno, da bi se mu dalo omajati. Med vsemi, ki so bili zaprti v osamljenem mestu na skrajni azijski meji, ni bilo nikogar, ki bi govoril o predaji, ker so preveč prezirali barbare.

Nihče pa ni slutil, kaj Ivan Ogarev namerava, in nihče ni mogel uganiti, da je dozdevni carski sel izdajavec.

Ivan Ogarev je takoj po svojem prihodu v Irkutsk prišel v stik tudi z najpogumnejšim branivcem mesta, Vasilijem Fodorom.

Znano je, kake skrbi so trle tega nesrečnega očeta. Ako je njegova hči, Nadja Fedorovna, odpotovala iz Rusije isti dan, kakor mu je naznanila v zadnjem pismu iz Rige, kaj je bilo z njo? Ali je morda še sedaj poskušala, da pride čez napadene pokrajine, ali pa je bila morda že dolgo časa ujeta? Vasilij Fedor si je svojo bol nekoliko olajšal samo takrat, kadar se je boril s Tatari. Žal, da je bilo takih prilik premalo.

Ko je torej Vasilij Fedor zvedel, da je prišel nepričakovano v mesto carski sel, si je mislil, da bi mogel kaj vedeti o njegovi hčeri. To upanje je bilo sicer najbrže prazno, a se ga je vkljub temu oprijel. Ali ni bil tudi sel ujet, kakor je morda še danes ujeta njegova hči?

Vasilij Fedor je torej poiskal Ivana Ogareva, ki je to priliko spretno izrabil v to, da se je z njim shajal dan na dan. Kaj je odpadnik nameraval? Ali je sodil vse ljudi po sebi? Je li mislil, da bi mogel biti kak Rus, čeprav bi bil političen pregnanec, tako podel, da bi izdal svojo domovino?

Naj si bo kakorkoli, Ivan Ogarev se je hlinil zelo spretno in izrabljal priliko, ki mu jo je nudil Nadjin oče. Vasilij Fedor se je takoj drugi dan po prihodu Ivana Ogareva napotil k njemu v palačo vrhovnega carskega namestnika. Pojasnil mu je razmere, v kakršnih je njegova hči morala odpotovati iz evropske Rusije, in mu potožil, v kakih skrbeh je sedaj zaradi nje.

"Kdaj pa je Vaša hči odpotovala z ruskega ozemlja?" je vprašal Ivan Ogarev.

"Približno takrat kot Vi," je odgovoril Vasilij Fedor.

"Jaz sem odpotoval iz Moskve 15. julija."

"Tudi Nadja je zapustila Moskvo najbrže isti dan. Vsaj iz njenega pisma se da tako sklepati."

"Ali je bila 15. julija v Moskvi?" je vprašal Ivan Ogarev.

"Da, skoraj gotovo."

"Dobro!..." je odgovoril Ivan Ogarev.

Potem pa se je premislil in dejal:

"Ne, ne, motim se! Dneve sem zamenjal. Le preveč verjetno je, da je Vaša hči prekoračila mejo. Ostane Vam še edino upanje, da se je ustavila, ko je zvedela za tatarski vpad."

Vasilij Fedor je povesil glavo. Poznal je Nadjo in je vedel, da bi je nobena stvar ne mogla zadržati, da ne bi potovala dalje.

Zakaj je bil Ivan Ogarev tako krut? Z eno samo besedo bi bil lahko potolažil obupanega očeta. Nadja je sicer prekoračila sibirsko mejo, toda v popolnoma izrednih razmerah, kakor nam je znano.

(Dalje prihodnjič)

Čehoslovaška razpustila stranko fašistov

Praga, 27. maja. Vlada čehoslovaške republike je razpustila vse fašistovske organizacije v republiki in zaplenila njih orožje. V več kot 30. mestih so zaprli nad 100 članov raznih fašistovskih strank. Vlada je obdolžila fašiste, da so v zvezi s Hitlerijanci v Nemčiji.

Porotniki so pili pivo

Warren, O., 27. maja. — Državni pravdnik za Trumbull county je obdolžil veliko poroto, ki je zbrana, da preiskuje izpolnevanje prohibicijske postave v tem okraju, da je v raznih lokalih, takozvanih "spikizijih" dobila pri kosilu pivo. Pred veliko poroto so bili poklicani policijski načelniki iz Warren, Niles in Girarda.

* 6,340,000 vreč kave so doslej uničili v Braziliji, ker jo je preveč.

Amelia Earhart Putnam, edina ženska pilotka, ki je preplula v aeroplanu Atlantski ocean. Hotela je poleteti do Pariza, toda aeroplan se je bil nekaj pokvaril in pristati je morala na neki farmi Irske države.

MALI OGLASI

Stanovanje

se da v najem, 5 sob in kopališle, rent samo $20.00 na mesec. Vprašajte na 5152 Stanley Ave., Maple Heights. (127)

Zahvala

Spodaj podpisana se najlepše zahvalim članicam Oltarnega društva sv. Kristine, ki so ob času moje umrle matere Jere Mekinda se tako lepo udeležile pogreba, prišle molit in zraven še v teh težkih časih velikodušno darovale za sv. maše. Bog naj vam povrne za vse, kar ste ranjki storile. Hvala g. župniku Rev. Bombaču za mnoge obiske v času bolezni in pogrebne obrede in nagovore. Lepa hvala Mr. August Svetku za tako dobro delo in po zmerni ceni. Najlepša hvala vsem tistim, ki so bili s svojimi avtomobili ob času pogreba na razpolago in s tem prihranili mnogo stroškov. Hvala tudi vsem sorodnikom in prijateljem za darovane sv. maše. Imena vas vseh, ki ste mi na en ali drugi način pomagali, ne morem omeniti, ohranila pa vas bom v svojem srcu in ostala vam hvaležna do svoje smrti. Mati moja pa naj pri Bogu za nas prosi, da se enkrat vsi srečno snidemo. Saj sv. križ nam govori, da vidimo se nad zvezdami.
— Jennie Intihar.

Naprodaj je

slovenska mesnica in grocerija. Jako poceni. Zelo ugoden prostor. Pokličite KEnmore 3153. (X)

V najem

se da lepa koča za majhne parties, tudi prostor za piknike z veliko plesno dvorano. Enajst milj od Public Square. Jako poceni. Vprašajte pri Frank Mervar, 5921 Bonna Ave. (Sat.x)

V najem

se da stanovanje, štiri sobe, zgorej, na 1238 E. 71st St. Kopališče, pralnica, velika klet in podstrešje. Garaža na razpolago. Vprašajte na 6211 Carl Ave. (128)

ZELO NIZKE CENE!

Na izbero imamo fino, doma soljeno in posušeno meso, in to po najnižjih cenah v mestu. Dva praznika sta skupaj, nedelja in pondeljek, in vsak želi dober prigrizek domače šunke ob takem času. Pridite k nam po šunko, klobase in drugo domače suho meso, kajti boljšega ne boste dobili nikjer, pa tudi nižjih cen ne. Le pridite, da se boste prepričali. Sledeče so cene:

Suhe šunke od mladih prešičkov, ft. 22c
Suhi pork chops, lepi kosi, ft. 15c
Suhi butts, ne mastni, ft. 16c
Suhe kosti ali noge, ft. 5c

Mi izdelujemo vedno najboljše domače klobase, kot tudi želodce. Pri nas jih dobite vedno vsak dan

6 funtov za $1.00

Lepa teletina, ft. 12c-15c
Jagnjetina za gulaž, ft. 10c
Jagnjetina za pečenje, ft. 15c-20c
Mleto meso, 2 ft. za 25c

Imamo tudi vse druge vrste svežega mesa po jako zmernih cenah. To dobite vedno pri nas, sveže, čisto. Priporočamo se za obilen obisk.

MATT ARKO
3852 St. Clair Ave.

MARIJA KUMIČIĆ:

Zle slutnje

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Fazzaro nagubi čelo ter odvrne strogo: "V tem slučaju ne smete soditi Carmagnolo sami, ker je kljub vsemu poslanec doža in samo ta je pooblaščen, da mu sodi. On in veliki svet!"

Malipiero se prezirljivo nasmeje: "Mar hočeš, starec, da mi daješ pametne nauke? Na ladji sem jaz gospodar in sodnik! A četudi ne bi bil, to pot bi prekršil postavo. Ne brigaj se zame. Raje poglej," zamahne Malipiero z roko ter pokaže na morje, "čigav čoln se nam bliža. — Mar naj prepustim inkviziciji sodbo in razsodbo o stvari, ki se samo mene tiče? Mar naj izsušeni mozeg starcev iz porumenelih spisov in zaprašenih pergamentov kroji pravico za čin, ki ga je zagrešila živa kri? Mar hočeš mržnjo in hinavstvo, osveto, ljubezen in vsako drugo plemenito čuvstvo zvezati po zastarelih zakonih? Odidi, Fazzaro, dovršen norec si, kljub svoji starosti!"

"Krivico mi delate, gospodar. Moje prepričanje govori z drugim jezikom, kakor ga pa čujem od vas. Jaz še vedno vidim v Carmagnoli doževega poslanca."

"Prepričanje? To ti je lepilo za vsak svoboden čin!" Malipiero je prestopil, kakor bi hotel oditi. Starec pa ga je ta trenutek zagrabil za ramena. Iz megle se je videl čoln, ki se je približeval Malipierovem brodu. Fazzaro pokaže z roko proti čolnu.

"Gospodar, ako me moje stare oči ne varejo, se tam vrača Carmagnola. Poglejte, še nekdo je z njim. Zdi se mi, da je . . ."

"Vrhovni poveljnik mornarice Venier," zaključi Malipiero. "Radoveden sem, kaj ga vodi k meni."

Medtem se je na Malipierovem brodu vse moštvo prebudilo. Po palubi so hiteli vojaki vsak za svojim poslom. Nekateri so nameščali medene posode z vijaki na topove, drugi so pricvrščevali smolnato prejo na konec dolgih drogov, a zopet tretji so odstranjevali s krova vse, kar bi utegnilo biti v napotje. Tako jim je prejšnjo noč zapovedal poveljnik Malipiero. Častniki pa so tekali po palubi ter nadzirali, da se vsako njegovo povelje točno izvrši. Vsi so se trudili, da bi čuli iz ust svojega poveljnika hvalo ali pa vsaj kako besedo priznanja. Vendar danes ni nikogar niti pogledal. Še vedno je stal na visokem delu krova ter premišljeval, kaj bi pomenil nenadni obisk njegovega ujca. Ni dvoma, da je odplul Carmagnola ponj. Od onega večera, ko ga je moril strah za Biancino življenje in ko se je udal besedam vedeževalke in pristal na prošnje Grkinje ter oskrunil svetnika, od onega večera ga je zapustil mir, omajala se mu je vera v zvezdo sreče, počel je omahovati v svoji samozavesti, da, dvomiti je pričel sam o sebi. Mar niso njega, močnega, premagale ženske prošnje? Od one noči ni več mirno spal. Od one noči dalje je tudi čutil, da mu niso Biancine ustne nič več tako sladke, da jih ne poljublja več z istim poželjenjem.

Samo v njegove častihlepne načrte in tajne nade ni ta zločin še docela prodrl.

Venierjev čoln na šest vesel se je hitro približeval. Veslalo je šest veslačev, ki so imeli na prsih všite grbe Benetk. Naenkrat se čoln okrene ter pristane ob Malipierovem brodu. Vojščaki so spustili lestvo, Venier in Carmagnola se popneta na krov. Udvorljivo jima stopi naproti Malipiero, medtem ko je Fazzaro motril obraze došlecev, dali ne bi z njih česa uganil. Medtem ko so si segli v roke, ni izbeglo Carmagnoli, da se je Malipiero dotaknil njegove roke le s konci prstov. Venier se jim je zahvalil z ljubeznivo kretnjo roke, proseč jih obenem, naj bo vsak na svojem mestu kot popolen človek in hraber vojščak. Svojemu nečaku pa je dejal ter pokazal pri tem na doževega poslanca Carmagnolo, da želi z njim zaupno govoriti v kajuti. Gospodje so nato odšli po strmih lesenih stopnicah v notranjščino ladje. Fazzaro jim je potajno sledil. Čim so se vrata Malipierove kajute zaprla, se je vstopil pred nje, tako da je čul lahko vsako glasneje izgovorjeno besedo.

Čim so bili vsi v kajuti, se je vstopil Malipiero oholo pred Venierja in dejal: "Kaka čudna navada, obdržavati razgovore, ko je sovražnik že nameril na nas svoje topove. Kaj vas je, ujec, privedlo k meni ob tako nenavadnemu času?"

Venier se je sesedel na neko klop. Bil je bled, a na njegovem obrazu se je jasno kazal notranji nemir. Tedaj pristopi k njemu Carmagnola, globoko se prikloni ter reče: "Vaša jasnost, naj mi dovoli, da odgovorim, kak vzrok naju je privedel semkaj."

Venier pa hladno odbije z roko: "Ne, Carmagnola, kar imam povedati mojemu nečaku jaz, ni treba, da bi kdo drugi."

Carmagnola je stopil na stran, porogljivo se smehljajoč. Venier pa nadaljuje: "Povej mi, Caterino, ali veš kdo je pisal to pismo in komu ga je Turčin poslal. Opraviči se!" Venier izvleče iz prsnega žepa svoje svilene suknje zmečkan in natrgan list ter ga pomoli Malipieru.

"Caterino, čitaj to pismo!" zapove Venier.

Malipiero seže v popolnem miru po pismu ter ga razvije. Bilo je pisano v latinici. Dokler je Malipiero čital, so se Carmagnoline oči nepremično upirale v njegov obraz. Pismo je bil odgovor Ali paše. Malipiero ga brzo prečita, zmečka v roki, odpre okno ter ga vrže v morje, predno je še mogel Carmagnola to preprečiti. Malipiero odbije od sebe roko, ki se ga je hotela okleniti okoli zapestja. "Da se me ne dotaknete! Da ste poslanik Njegove Svetlosti, a ne samo poslanik doža, bi mi ne branilo, ako se drznete . . . "

Venier ta trenutek vstane, ter težko spusti svojo roko na Malipierovo ramo: "Ti si dožev jetnik!"

Mladi junak pa korak odskoči ter zavpije: "Nisem jetnik! Kako se glasi obtožba proti meni? Kdo jo je dvignil?"

"Napisal si pismo, na katerega je odgovoril Ali paša. V njem izrecno sklicuje na vest, ki jo je prejel on tebe."

"Ako je kedaj kdo bil izdajica nad Republiko, tedaj je tale!" krikne Carmagnola. "Ako je kedaj kdo nameraval zažgati lastno hišo, tedaj jo je tale!"

"Svoj strup prihranite za druge!" odvrne Malipiero. "Dož si je izbral svojim poslancem norca. Izmed najkrivičnejših in najzlobnejših je odbral vas, v kojega možganih je združena jeza, mržnja in neiskrenost." Tedaj se okrene Malipiero k Venierju. "Ne tajim: jaz sem pisal pismo paši. Nadejam se pa, da ni bil njega prinašalec plačan, kakor je nekdo drugi."

"Ne skrbite za njegovo usodo," odvrne porogljivo Carmagnola ter prekriža roki na hrbtu. "Ta junaški plačanec, mi je, da se izogne natezalnici, izdal vsakovrstne vaše spletke. Sedaj pa ne čuti več bolečin. Ribe se goste z njegovim razčetvrtenim telesom."

"Prav mu je! Zakaj pa se je dal, norec, neprevidno vloviti v vašo past! Čujte me! Vi mislite, da bo usoda plačanca doletela tudi njegovega gospodarja! Vi mislite, da vam bo gospod takoj izročil ponižno svoj meč in se predal na milost in nemilost velikemu svetu! Mar se inkvizicija že topi miline v mislih, kako bo na meni pokazala svojo izvežbanost? O, znamenit in prezanimiv slučaj: Malipiero ji bo padel v roke! . . . Vendar pa ni vsa vaša modrost še dosegla mojega padca. Carmagnola, čujte! Vi boste moja lestva, po kateri se bom šele visoko povspel! . . . To vam bom dokazal! Kar sem storil, sem storil za Republiko, a list, ki ste ga v svoji kratkovidnosti in topoglavosti hoteli uporabiti, da dokažete izdajo, vam je poslužil boljše, kakor vaša zlobna zvijačnost."

"Oholo govorite — nu, bojim se pa, da usta mnogo več obljubljajo, kakor pa vam more modrost dati," se je rogal Carmagnola.

Malipiero odpre vrata kajute na široko, ne da bi rekel besede. Pred vrati je stal Fazzaro ter nepremično gledal v tla, kakor da ne more njegovo iskreno srce razumeti vijugastih poti, po katerih hodi velika gospoda.

"Fazzaro, pokliči semkaj vse moje častnike!" mu ukaže Malipiero.

V trenutku je bila kajuta polna. Večina častnikov je bila v popolni bojni opremi. Z njimi je vstopil tudi Fazzaro. Venier je vstal ter prekrižal roke na prsih. Ledeno resnost, ki je nastala na njegovem obrazu, je moral vsak opaziti. V velikem strahu je komaj čakal, da se bo njegov nečak opravičil. Niti Carmagnola ni vedel, kaj Malipiero namerava. Ker se je pa bal, da bi ga lahko razsrjeni Malipiero utegnil dejansko napasti, se je umaknil v kot kajute ter položil roko na ročaj meča. Kljub notranji skrbi mu je sijalo raz obraz zmagoslavje.

"Gospodje," je nagovoril Malipiero častnike ter pokazal z roko Carmagnola. "Tale me dolži izdaje, ker je prestrigel Ali pašino pismo, ki je bilo name naslovljeno. Čujte, kako se je to dogodilo, a tedaj se odločite, dali hočete z menoj naprej ali pa da vam tale zapoveduje. Pisal sem Ali paši, naj takoj navali na nas, ker smo nesložni med seboj, a je to zanj najbolj pripraven čas. Pomislite le na prepir z don Juanom. Vidim že, da razumete! Ako bi tedaj Turki še dolgo oklevali, bi utegnili Španci nekega dne odpluti, a mi bi se znašli pred sovražnikom, ki bi bil v premoči. Vem, da španski generali ves čas nagovarjajo don Juana, naj odjadra. Njegov častnik, don Cervantes, mi je ogorčen pripovedoval, kako dvorezno igro igrajo. Niti Genovežanov nismo gotovi. Doria raje prisluškuje željam kralja Filipa . . . Rešiti nas more samo boj, a to čimprej . . . zato sem ga izzval."

Neobičajna drznost je osupnila vse navzočne. Nihče ni govoril. Nu, kaj kmalu so spoznali veličino te poteze, in, da ni bil prisoten Venier in da ni on molčal, bi bili vsi vsklikali Malipieru. Ta hip pa se je začul s krova krik. Po morju se je razlegel grom topa, a takoj za njim drugi. Vojaki so zavpili: "Turki! Turki so napadli!"

Malipierovi častniki so besno skočili na krov. Venier pa je obstal med vrati, še enkrat se ozrl k svojemu nečaku, kateremu je baš tedaj Fazzaro pomagal v oklep, ter dejal: "Caterino, sam Bog te je čuval! Zmagaj in dož ti bo odpustil!"

"Zmagali bomo!" vzklikne samozavestno Malipiero, a oči mu iskre predvidevane slave.

Venier mu še stisne krepko roko, nato pa odhiti, ne da bi se ozrl na doževega poslanca.

Čim sta bila sama, sta se Malipiero in Carmagnola nemično gledala. Tedaj pa pristopi Carmagnola ter pokaže na umetno izrezljani ročaj meča, katerega je Fazzaro baš hotel opasati Malipieru. "Prihranite si trud," pravi ter porine Fazzara na stran. "Njegova svitlost, dož, mi je pismeno poveril poveljništvo ladje, a vi se imate zanaprej smatrati mojim jetnikom."

"Vašim jetnikom?" prasne v smeh Malipiero. "Pridi, Fazzaro, preveč se mi mudi, da bi poslušal neslane gluposti tega gospoda."

"Vi, gospod imate doževo polnomoč?" vpraša Fazzaro mirno, kakor bi se baš prebudil iz sna. Nu, predno je še mogel Carmagnola odgovoriti, pograbi Malipiero starca ter ga porine iz kajute. Tudi sam skoči za njim skozi vrata, jih zaloputne ter zaklene. Carmagnola je bil jetnik. Malipiero pa povleče starega Fazzara za seboj ter mu pravi: "Pridi, starček! Mar nisi prisegel, da ostaneš ob moji strani? Ne brigaj se za ono, kar si slišal! Pravim ti, vse je laž, kleveta! Hlimba, satanska prevara! Turki napadajo, Venecija nas kliče — pridi, bori se ob moji strani, kakor si se dosedaj!"

Mrko je stopal Fazzaro ob svojem gospodarju ter jezno odvrnil: "Vedno težje mi je biti vam zvest!"

Medtem ko je Carmagnola besnel v ječi ter z gnjusom odvrgel v kot meč in doževo pismo ter se vrgel sam na Malipierovo ležišče, sta Caterino in Fazzaro hitela na prednji del ladje.

Mar so tam v daljavi nad morjem sivi labudje? Ne, ne — saj to so ladje Ali paše, na stotine jih je! Vse bliže prihajajo, čedalje bolj šumi morje. Z njih so orili bojni klici. V zraku je plapolala prerokova zastava.

Na glasno Malipierovo povelje so zaškripali jambori, jadra so se napela v vetru, a sužnji-veslači, katerim je Malipiero v slučaju zmage obljubil prostost, so zasekli vesla v morje, da je voda poškropila palubje. Ne da bi čakale Venierjevega povelja, so se za Malipierovo spustile tudi druge ladje. Ob boku Malipierove je hitela Loredanova. Tudi on je stal na prednjem koncu ter pozdravljal Malipiera.

Jutranja megla se je dvignila, razpršil jo je veter. Kamorkoli je oko seglo, povsod turške in zavezniške ladje. Nepregledna vrsta sovražnikovih ladij se je bližala, evo jih, bliže in bliže! Topovi mečejo že ogenj iz svojih vročih žrel!

Za Malipierovo in Loredanovo ladjo so poletele ladje don Juana. Desnemu krilu je zapovedoval Andrea Doria, a levem proveditor Barbarigo. V sredini pa sta plula poveljnika mornarice, don Juan d'Austria in Venier, obdana po drugih generalih, s knezom iz Parme in vojvodom Urbinskim.

Vožnja mater sinov, padlih v svetovni vojni

Tudi letos imajo matere, katerih sinovi so padli v svetovni vojni kot vojaki na francoskem bojišču, pravico, da obiščejo na vladne stroške grobove svojih sinov v Franciji. Včeraj je pravkar dospelo 72 ameriških mater tozadevno v Francijo.

POPRAVLJAMO LIKALNIKE, pralne stroje, čistilce preprog in vse električne napeljave in naprave. Nizke cene. Solidna postrežba. Se priporočamo našim ljudem za obila naročila.
JOHN TERČEK
15508 Holmes Ave.
LOUIS JERKIČ
727 E. 157th St. Tel. EDdy 1756

Leopold Kushlan
SLOVENSKI ODVETNIK
Čez dan:
513 ULMER BUILDING
Zvečer od 6. do 8.
6411 ST. CLAIR AVE.
Soba št. 7 Tel. IIEnd. 5195
Ob sredah zvečer na
837 E. 237th St., Euclid, O.
Tel. KEnmore 4458
Tel. CHerry 3982

DR. J. V. ZUPNIK
zanesljiv zobozdravnik
Mnogo let na istem mestu.
St. Clair vog. 62. ceste.
Vhod samo iz 62. ceste.
Knausovo poslopje.
GOVORI SLOVENSKO
Uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

FLEET-WING
PERRY'S SERVICE STATION
6619 St. Clair Ave.

NATIONAL
WATCH & JEWELRY REPAIRING
J. C. BUKOVEC, lastnik
v Slov. Nar. Domu, soba št. 10.
6411 St. Clair Ave.
DELO IZVRSTNO IN JAMČENO

DOBER PREMOG!
Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
HEnderson 5798
FRANK ARKO, zastopnik

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO POSTREŽBO
F. A. GREDENCE
6124 ST. CLAIR AVE.

POZOR!
Na prošnjo več naših odjemalcev za cenejšo BARVO, smo dobili sedaj prvič v zalogo dobro barvo po nizki ceni. Barva za zunaj in znotraj (razne barve) samo $1.75 galona
Thrift-Way Enamel (v različnih barvah) $2.50 galona
Wear-Test Varnish $1.50 galona
POSEBNO! Naša trgovina bo zaprta v pondeljek ob 10:30 dopoldne radi praznika in odprta ves dan v sredo 1. junija.
GRDINA HARDWARE
PRVA IN NAJVEČJA SLOVENSKA TRGOVINA Z ŽELEZNINO
6127 St. Clair Avenue ENdicott 9559
ODPRTO VSAK DAN OD 8. ZJUTRAJ DO 8. ZVEČER

Poslužite se domačega podjetja, ki je v resnici tudi pripoznano kot
NAJVEČJI, NAJBOLJ MODERNI FOTOGRAFIČNI ATELIJE V DRŽAVI OHIO
Odprto vsaki dan.
Ob nedeljah odprto od 10. zjutraj do 4. popoldne
BUKOVNIK STUDIO
6405 ST. CLAIR AVENUE Telefon: HEnderson 5013

THE OLD HOME TOWN — Registered U. S. Patent Office — By STANLEY

Na rezultat tega MALTA ste lahko ponosni, kadar je na vaši mizi. Dobite ga pri vašem trgovcu ali pa pokličite
Frank Lavrič
15601 Holmes Ave.
Tel. EDdy 6866

Koliko denarja
je potreba, da se kupi dostojen pogreb — katerega se družina ne bo sramovala?
Ne veliko vsoto, ako družina izbere nas, ker naše cene so vedno zmerne in kakovost naše postrežbe vedno najboljša, ne glede koliko plačate.

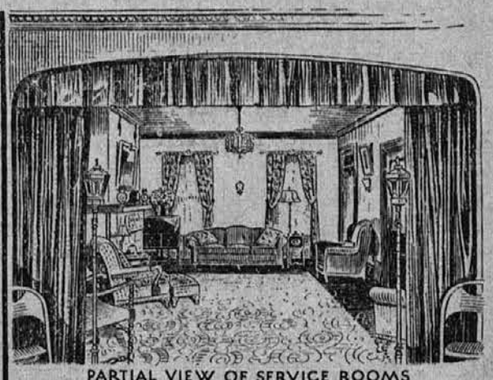
PARTIAL VIEW OF SERVICE ROOMS

AUGUST F. SVETEK
FUNERAL DIRECTOR
478 EAST 152 ND ST.
KENMORE 2016